

*Oslovila mne útlá knížečka Obrazy cesty s verši a zajímavou grafikou autorů GATO a Vladimíra Václavka. Knihu vydalo nakladatelství DharmaGaia v roce 2000.
Jen několik veršů - ty mne zaujaly nejvíce. Netřeba nic dodávat.*

Jen proto
že bloudíme
je o čem mluvit

Od rukou ke vědomí
od zraku k nezachycení
od prázdnoty k prázdnotě

Stojím na zemi
a nad hlavou mám
čiré nebe porozumění

Ve světle našich představ
je pořádná
tma

Žasnu jak je pochopení
prosté
Žasnu jak je porozumění
prsto významů
Žasnu že k moudrosti
není třeba vědomostí

Nejvyšší modlitba
je
bdělost

A cesty jsou tu
jen proto
aby nám chvíli trvalo
než
pochopíme
že není kam dojít

Zašlápl jsem se
na cestě
mravence

Sedím sám kdesi v tobě
A jako modré nebe pluje v mracích
Nemám co říct víc

(V. Václavek)

Opravdová láska

Bloudím v krajinách
tak dobře známých

že každý další krok
může skončit
překvapením

Kdysi

Jak jsem byl ohromen
výroky velkých mistrů
a chtěl také s nimi spřádat
nesmrtelná slova

Nechci teď říct
že jsem se stal obětí velikášství
a klauniád

Ale když kočka přede
netouží po věčnosti

(Gato)

Oblázky

Jak jsme podobni
těm vyhlazeným oblázkům
z mořských pobřeží

Čím dál víc podobni jeden druhému
Život vyhlazuje hroty a výčnělky

Čím dál víc podobni
těm kaménkům
které se o sebe při každé vlně
ohlazují a zaoblují

(Gato)

Kdyby

Kdyby noc
uměla
mluvit
mlčela
by

(Gato)

(přepsáno z výše uvedeného spisku v únoru 2005)